

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

II. Cur hæc vota fiant & confirmentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

feri Dominus mandasset, & ipse similes
 singulis vicibus & sinu rucum eduxisset,
 cum itidem quamprimum Domino
 obtulit: E quo nos audimus per triplicem
 hanc oblationem auream obedientiam,
 pretiosam paupertatem, & speciosam ca-
 ritate[m] representari. Quas, Domino, in-
 quit, ex sua misericordia mihi id concede-
 dente, tam perfecte illi obtuli, nihil ut in
 eorum observantia committam, ob quod
 mea me reprehendat conscientia. Ergo &
 nos tali modo tria hæc Deo vota offeramus,
 ut in eorum observantia nullius culpa
 nos coarguat conscientia. Quam vero
 ille beatus foret, qui non cum S. Francisco
 solum, verum etiam cum Iob dicere posset:
*Neque reprehendit me cor meum in
 omni vita mea.*

CAPIT. II.

Cur hæc vota fiant & confir-
mentur.

AT dicit aliquis, Cur id per vota fit, ut
 cum paupertate, caritate, & obedi-
 entiam etiam sine illis servare quis possit?
 Cui S. Thomas, atque adeo Theologi om-
 nes accommodare respondent, docent-
 que idcirco in Religione id per vota fieri
 debuisse, quia in illis essentialiter Religio
 consistit, & propterea ipsa status perfectio-
 nis est, & dicitur: adeo ut nisi per vota hoc
 fieret, ipsa nec Religio foret, nec status
 perfectionis. Cuius rei hæc datur ratio: ut
 quis status, sic status perfectionis, constans
 & perpetua quædam ad ea, quæ perfectio-
 nem includunt, requiritur obligatio. Sta-
 tus quippe ex vi nominis stabile, firmum
 & permanens quid denotat, ut dicimus,
 7. g. status matrimonij, ob perpetuum, &
 indissolubile, quod is secum trahit, vincu-
 lum. Ad eundem modum, ut quis in perfe-
 ctionis esse dicatur statu, perpetua quæ-
 dam ad perfectionem requiritur obliga-
 tio; & hoc faciunt in Religione vota. Atq;
 Rodriquez exercitij part. 3.

hinc est, quod teste D. Thoma Episcopi di-
 ci possunt in perfectionis statu esse, non
 autem Parochi: quod hi ad curam anima-
 rum neque voto se, neque obligatione per-
 petua obligent, sed hanc abdicare ipsis li-
 ceat, quando cumque libuerit. Episcopi vero
 perpetua ad officium pastorale obligatio-
 ne obstricti sint, qua non nisi cum faculta-
 te & auctoritate Pontificis liberari, & sol-
 uiqueunt. Hæc porro & inter secularis &
 Religiosi hominis perfectionem est diffe-
 rentia. Nam etsi fieri possit, ut secularis
 quis homine Religioso sit perfectior: ni-
 hilominus ille in statu perfectionis non est,
 quia perfectio illa secularis voto non est
 confirmata, uti perfectio Religiosi, hinc
 eam in bono firmitatem & stabilitatem
 non habet, quam Religiosus, ratione sta-
 tus sui. Hodie siquidem castus est bonum-
 que apud se concipit propositum, & ecce
 cras leuitare quadam ab eo resiliit. Verum
 Religiosus, licet re ipsa perfectus non sit, est
 nihilominus in statu perfectionis, quod
 perpetuis & indissolubilibus quibusdam
 votis circa ea quæ ad perfectionem spe-
 ctant, versantibus, ad illam sit vinculus & al-
 ligatus, nec enim iam retrogredi & resili-
 re fas est.

Huc pertinet illud sancti cuiusdam viri
 olim responsum. Cum enim rogaretur,
 num quis in mundo viuens, gratiam Dei
 & perfectionem adipisci posset, respondit,
 Potest: at equidem malim gradum unum
 gratiæ in Religione, quam decem in mun-
 do: quia gratia in religione facili negotio
 conservatur & adaugetur, quod in ea ho-
 mo procul ab omni tumultu & turbela
 mundi (qui est capitalis & iuratus gratiæ
 hostis) viuat, & acri stratum spiritualium
 exemplo ad virtutem & perfectionem in-
 ceteretur & extimuletur: in ea denique alia
 permulta sunt, quæ ad hoc non mediocri-
 ter conferunt. Plane vero contra in mun-
 do fit: nam quam quis in eo gratiam ha-
 bet, cum facillime deperditur, tum summa
 cum difficultate conservatur. Vnde in-
 quit sanctus ille vir, inferas, potius ac sa-
 tius esse, minorem habere gratiam, sed
 quæ secura sit, & tot tanque validis pro-
 pugna-

Votum per-
petuum ob-
ligationem
perfectionis
includit.

F. Agidino
in Chron.
Minor. l. 2.
ll. 7. c. 20.

Quare in
Religione
gratia plu-
ris facienda,
quam ex-
tra eam.

pugnaclis obuallata ac custodita, a quibus adaugeatur, in religione, quam aliam maiorem, quae tam euidenti periculo exposita sit, ut in mundo est.

In religione melius Deo seruitur, quam in seculo.

Hinc quoque manifestum fiet, quam grauis illa nonnullorum nouitiorum sit tentatio, dum sibi persuadent tam bene se in seculo orationi & solitudini vacaturos, atque in religione, & tam ibi quam in haec bono alius exemplo futuros. Quod merae daemonis illusio est, ut hoc pacto illas deturbet eo, quod iam possidet, religionemque deserere faciat. Incipit quidem in seculo quis deuotionis exercitium seculo imitari, si quis septimanis peccatorum confessionem instituit, orationem mentalem frequentare, occasiones omnes illecebrosas, castitatis conseruanda cauere, declinare; sed quoniam suae relictus est libertati, nec perpetua quadam se obligatione obstrinxit, & tot illi alidae impedimenta & obstacula occurrunt, hinc hodie quidem orationem desinit, cras confessionis vnum intermittit, mox propter varia hominum commercia & conuersationes distrahitur, denique tandem simul amittit omnia. Quotidiana experientia irrefragabilis res huius testis est. Religiosus vero haec omittere nequit, nec a professione & statu in quo per vota positus est, resiliere. haec quippe sunt tria illa vincula, de quibus ait Spiritus sanctus, *Funiculus triplex difficile rumpitur, id est, quod triplici hoc votorum nexu confectum & ligatum est, egerime frangas, aut dissoluas.*

Eccles. 4.12

Aug lib 14. de ciuit. c. 4. Hieron. S. Thom. 2. 2. q. 88. art. 4. ad 3. VValdensis ex Dionys. lib de Eccl. hierar. c. 6.

Quamobrem per tria haec vota fit, ut hoc vitae genus sit religio & status perfectionis. Vnde etiam sancti Patres asserunt, Apostolos, a Christo Iesu edoctos, quodam religionis inquit in seipsis fecisse, & eius velut fundamenta posuisse. Christo Domino sese conceptis votis obstringendo, tum, cum relictis omnibus secuti iungunt; atque inde, ex ipsorum traditione, quae ab ipso Christo Domino emanauit, in Ecclesia Catholica vsu perpetuo iam obseruari, & inductum esse, ut Religiosi per tria haec vota se Deo dedicerint,

CAPITULUM III.

*Alia nota & commoda recen-
sentur, quae ex hac suscipiuntur
obligatione consequuntur.*

Præter id quod diximus, aliud quidem magnum cuiuslibet vnitatem & commoda permulta afferens, in votis continetur, nimirum, quod ex voto fit, laudabilis maiorque valoris ac meriti apud Deum esse, quam quod voluntarie sine illis fit. Tres huius rei rationes assignat S. Thomas, & easque solidas & efficaces. Prima est, quia votum est actus religionis, quae inter omnes virtutes morales princeps est & excellentissima; ac prout ad altitudinem virtutum operibus valorem addit & pretium emittendo, ut ea fiant opera religionis, res sacrae cultus diuini, sacrificium, & res Deo iam dedicatae & promissa. Vnde gratia, scilicet, quod actus est religionis, & votum est, ut etiam sit actus religionis, itaque duplici via sit opus meritorium. Primo ex virtute ipsius actus religionis, deinde ex eo, quod sit actus religionis. Atque adeo generaliter in omni eo, quod ex obedientia facimus, duplex consequitur meritum: vnum quidem ipsius operis, alterum vero obedientiae. ac prout magis tunc per opera nostra meremur, quam si eadem ex proprio arbitrio, & voluntarie, sine obedientia aut sine voto faceremus. Melius porro id intelligitur, si eius contrarium incipiamus. Quemadmodum quando quis contra votum castitatis peccat, duo peccata mortalia committit, primum contra castitatem, & sextum decalogi praeceptum alterum vero maius, sacrilegium, infringendo votum, quo ad eam obseruandam se obstrinxit: ita ex aduerso, dum quis votum castitatis obseruat, duplex sit meritum comparat, vnum virtutis, castitatis, & obseruantiæ praecepti Domini, alterum vero maius.

eo maius